

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΤΙΜΑΤΑΙ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Λεπτικῶν..... 15
264—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—264

ΠΕΡΙ ΑΜΑΡΤΙΑΣ

Τὰ δένδρα τοῦ δάσους συνεσκέφθησαν ποτὲ καὶ συνεζήτησαν περὶ τῆς βλάβης ἣν ὁ πέλεκυς προξενεῖ εἰς αὐτά. Ἀπεφάσισαν λοιπὸν ὅπως οὐδὲν δένδρον εἰς τὸ ἐξῆς χορηγήσῃ ξύλον τὸ ὁποῖον νὰ χρησιμεύσῃ εἰς αὐτὸν ὡς λαβή, ἐπὶ ποινῇ νὰ ἐκκοπῆ παρὰ τῶν ἄλλων. Ὁ πέλεκυς περιέρχεται ἀνω κάτω τὸ δάσος, παρακαλεῖ τὴν κέδρον, τὴν δρυὶν, τὸν φηγὸν καὶ τὴν πεύκην· οὐδὲν τούτων χορηγεῖ αὐτῷ ξύλον δι' οὗ νὰ σχηματίσῃ λαβήν. Ἐπὶ τέλους ἐζήτησε τόσον ὅσον θὰ ἤρκει αὐτῷ νὰ κατακόπῃ τὰς ἀκάνθας καὶ τοὺς τριβόλους, λέγων ὅτι ταῦτα ἀπομυζῶντα τὸ ὑγρὸν ἐκ τοῦ ἐδάφους, ἐμποδίζουσι τὴν αὐξάνειν καὶ ἐπισκιάζουσι τὴν δόξαν τῶν καλῶν δένδρων. Ἐντεῦθεν ἠρέσθησαν νὰ τῷ χορηγήσωσιν ὀλίγον μόνον ξύλον ἀλλ' ὅταν ἔλαβε τὸ ἀναγκαῖον πρὸς σχηματισμὸν λαβῆς ξύλον, τότε ἔκοψε καὶ αὐτὰ τὰ δένδρα. Οὕτω συμβαίνει καὶ μὲ τὴν ἀμαρτίαν ὅταν τῇ δοθῇ μικρά τις εὐκολία ὅπως δι' αὐτῆς ἀπομακρύνῃ τις τὰς στενοχωρίας του, αὕτη θέλει κόψει καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ ὑποχωρήσαντος. Ἀντίστητε λοιπὸν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εἰς αὐτὴν καὶ οὐδόλως ἐμπιστευθῆτε αὐτῇ.

Ἡ ΘΥΓΑΤΗΡ ΤΗΣ ΧΗΡΑΣ

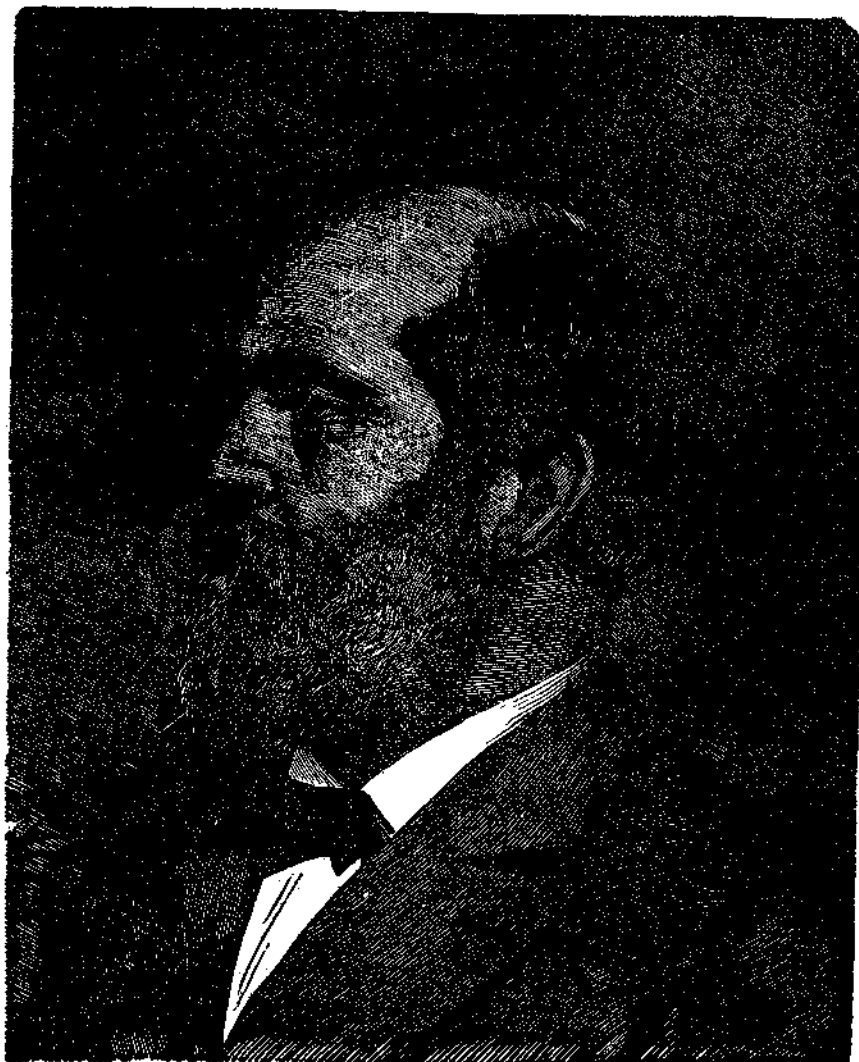
Ἡ θυγάτηρ πτωχῆς χήρας κατέλιπε τὴν καλύβην τῆς μητρὸς αὐτῆς. Ἀποπλανηθεῖσα παρ' ἄλλων ἐγκατέλιπε τὸν ὁδηγὸν τῆς νεότητος αὐτῆς καὶ ἐλησμόνησε τὰς θείας ἐντολάς. Θερμῇ καὶ πιστῇ προσευχῇ ἦτο ἡ μόνη

παραμυθία τῆς μητρὸς, τοῦτο δὲ δὲν ἀπέβη εἰς μάτην. Κινηθεῖσα ἐκ συναισθήσεως τῆς ἀμαρτίας καὶ ποθοῦσα νὰ ἐπανακτήσῃ τὴν εἰρήνην ἣν ἀπώλεσεν, ἀργὰ νύκτα τινὰ ἡ θυγάτηρ ἐπανῆλθεν οἴκαδε. Ἦτο περὶ τὸ μεσονύκτιον· ἐξεπλάγη δὲ εὐρούσα τὴν θύραν ἀνοικτὴν. Ἀλλ' ἡ μήτηρ ἀμέσως τῇ εἶπεν: «οὐδέποτε τέκνον μου, εἴτε νυκτὸς εἴτε ἡμέρας ἡ θύρα αὕτη ἐκλείσθη ἀφ' ὅτου ἀνεχώρησας. Ἐγίνωσκον ὅτι θὰ ἐπανήρχεσο ἡμέραν τινὰ, καὶ δὲν ἤθελον νὰ σὲ κάμω νὰ περιμένῃς οὐδὲ μίαν στιγμὴν.» Ἐὰν, ὦ ἀναγνώστα, εἶσαι μακρὰν τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, ἐνθυμήθητι ὅτι ἡ θύρα εἶναι ἀνοικτὴ. Εἰσελθε ἀμέσως ἀνευ ἀναβολῆς.

ΙΧΘΥΣ ΚΑΙ ΑΔΙΕΙΣ

Ἡ ἀνάπτυξις τῆς μεγάλης ταύτης πηγῆς τῆς προμηθείας τῶν ὀλικῶν ἀναγκῶν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους κατὰ μέγα μέρος ὀφείλεται εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῆς δυνάμεως τοῦ ἀτμοῦ ἐπὶ τε τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης. Ἡ λαμπρὰ ἐπιτυχία τῆς ἀλιευτικῆς ἐκθέσεως ἐν Βερολίνῳ οὐχὶ πρὸ πολλοῦ γενομένης, καὶ τῆς ἐπισημαντικωτέρας ἐν Νορβηγίᾳ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1881 μαρτυρεῖ τὴν αὐξάνειν τῆς ἐκτεταμένης ταύτης βιομηχανίας κατὰ τε τὴν ἑκτασιν καὶ τὴν ἀξίαν. Ἡ θέσις τῆς Ἀγγλίας ἐν τῇ εὐκράτῳ ζώνῃ ἐνθα οἱ ἰχθὺς προπάντων ἀφθονοῦσιν, καὶ ἡ ἑκτασις τῆς παραλλας αὐτῆς, παρέσχεν αὐτῇ τὴν εὐκαιρίαν νὰ γίνῃ ἡ κορυφαία ἐν τοῖς ἀλιευτικοῖς μεταξὺ τῶν ἐθνῶν τοῦ κόσμου. Πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς δυνάμεως τοῦ ἀτμοῦ καὶ τῆς ἐφαρμογῆς ταχυτέρων μέσων τῆς συγκοινωνίας, οἱ ἰχθὺς ἐνεκα τῆς ἰδιότητος αὐτῶν νὰ φθείρωνται ταχέως· οὐδέποτε ἐκομίζοντο ἐκ τῆς ἀκ-

σεως ώστε μόλις ανεγνωρίσθη υπό του πλήθους οτινες επεσκέφθησαν το λείψανον πριν ή επι μετενεχθή εις Βασιγκτώνα. Η νεκροφόρος αμαξοστοιχία ήτο περιβεβλημένη πενήμιμα σκέπη και πλήθη συνωστίζοντο επί της οδοῦ, ριπτομένων ανθέων και κρουομένων των κωδώνων εν ταῖς πόλεσι δι' ὧν διήρχετο. Ο πρόεδρος Άρθορ απήντησε τὴν αμαξοστοιχίαν εις μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς Βασιγκτώνας, ἐνθα τὸ σῶμα τοῦ στρατηγού ήτο ἐκτεθειμένον ἐν τῷ Καπιτωλίῳ ὁπότεν ἐ-

Ὁ στρατηγὸς Γάρφειλδ.

πρόκειτο νὰ μετενεχθῆ εις τὴν γενέτειραν πολιτείαν Ὁχάϊο ἵνα ταφῆ ἐν τόπῳ ἐκλεχθέντι παρ' αὐτοῦ τοῦ τέως προέδρου. Η κυρία Γάρφειλδ συνώδευσε τὸ λείψανον τοῦ συζύγου αὐτῆς εις Βασιγκτώνα, ὑπέφερε δὲ τὴν ἀπώλειαν αὐτοῦ μετὰ τῆς μεγαλύτερας καρτεροφυχίας και γαλήνης, βαθέως συγκινηθεῖσα ἐκ τῆς συμπαθείας ἧτις ἐδείχθη αὐτῇ πανταχόθεν ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας ἰδίως, ἧς ἠγγῆη ἡ βασίλισσα και ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια. Ὁ πρόεδρος κατέλιπε λίαν μετρίαν περιου-

σίαν, ἀλλ' ἡ κ. Γάρφειλδ και τὰ τέκνα αὐτοῦ θέλουνσι ἀπολαύει μέσων ἐκ τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον συνήχθη εὐθὺς μετὰ τὴν δολοφονίαν και τὸ ὁποῖον ἀυξήθησεται μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πολυκλαύστου προέδρου.

Ἡ Ἐλιβερά εἰδήσεις, γράφει ἀγγλικὴ τις ἐφημερίς, τοῦ θανάτου τοῦ στρατηγού Γάρφειλδ ἀπετέλεσε τὸ μόνον ἀντικείμενον ὁμιλίας ἐν τῷ βασιλείῳ τῆς Ἀγγλίας. Ἐκδηλώσεις τῆς γενικῆς λύπης ἀναφέρονται

ἐξ ὧλων τῶν μερῶν τῆς χώρας, και πολυάριθμα μηνύματα συλλυπητηρίων ἐστάλησαν διὰ τοῦ ἀτλαντικῆ ἀμέτῳς μετὰ τὴν εἰδήσιν. Ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας, ὁ πρίγκιψ τῆς Ουαλίας, και ἄλλα μέλη τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας ἐτηλεγράφησαν τῇ Ἀμερικανικῇ πρεσβείᾳ ἐν Λονδίῳ ἐκφράζοντας τὴν λύπην αὐτῶν και ἡ αὐτῆς μεγαλειότης ἐστειλε και ἀπευθείας τῇ κ. Γάρφειλδ τὸ δε τὸ ἄγγελμα.—αλέξεις δὲν δύνανται νὰ ἐκφράσωσι τὴν βαθειὰν συμπαθειαν ἣν αἰσθάνομαι

ἐπὶ τῇ φοδερᾷ ταύτῃ στιγμῇ δι' ὑμᾶς· εἶθε ὁ Θεὸς νὰ στηρίξη και παραμυθήσῃ ὑμᾶς, διότι μόνος Αὐτὸς δύναται τοῦτο». Μηνύματα συμπαθείας ἐστάλησαν ἐπίσης ὑπὸ τοῦ κ. Γλάδστονος ἐν ὀνόματι ὀλοκλήρου τοῦ ὑπουργείου, τοῦ λόρδου δημάρχου, τοῦ οἰκουμενικοῦ συνεδρίου τῶν μεθοδιστῶν κλπ. Τὰ δημοτικὰ συμβούλια ἐν πάσῃ τῇ Ἀγγλίᾳ συνήλθον δημοσίᾳ ὁπως ἀναγράψωσι τὴν θλίψιν ἣν ἐν πάσῃ τῇ χώρᾳ ἡσθάνθησαν διὰ τὸν θάνατον τοῦ στρατηγού.

Ὁ δολοφόνος τοῦ στρατηγού Γάρφειλδ εἶναι τὴν καταγωγὴν Γάλλος ἐγεννήθη ὅμως ἐν Φρεϊπορτ τῆς Ἰλλινόης ἐν ἔτει 1841. Τὴν εἰκόνα αὐτοῦ παρατίθεμεν ὧδε ὅπως ἴδωσιν οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν ἃ τὸν αἴτιον δι' ὃν συνεταράχθη ὀλοκλήρος λαὸς ἐκ 50 ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων και τὸ πλείστον μέρος τῆς πεπολιτισμένης Εὐρώπης. Ὁ δολοφόνος ὀνόματι Γκιτῶ ἐσπού-

δασε τὰ νομικὰ ἐν Σικάγῳ ἀλλ' ἠναγκάσθη νὰ φύγῃ ἐκεῖθεν διότι ἀπώλεσε τὴν ὑπόληψιν διότι συνήγαγε χρήματα τὰ ὁποῖα παρέλειψε νὰ ἀποδώτῃ τοῖς πελάταις αὐτοῦ. Φαίνεται ὅτι ὑπῆρξεν ἄνθρωπος τεταραγμένος ἔχων τὰς φρένας και ἀνωμάλου βίου. Κατ' ὄνομα δικηγόρος ἀνευ ὑποθέσεων ἔσχε κακὴν ὑπόληψιν ὅπου δῆποτε και ἂν ἐπορεύετο. Κατὰ καιροὺς ήτο ἐνθους ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας τὸ τελευταῖον δὲ θέρος ἐτράπη ἐπὶ τὰ πολιτικὰ, κατὰ τὸ φαινόμενον ἐλπίζων νὰ προαχθῆ διὰ ὁμιλιῶν ὑπὲρ τῶν τοῦ κόμματος τῶν συντηρητικῶν ἐν Νέα Ἰόρκῃ. Ἐπεσκέπτετο συχνὰ τὴν Λευκὴν οἰκίαν ἣτοι τὴν κατοικίαν τοῦ προέδρου ζητῶν συνεντεύξεις—αἰτινες οὐδέποτε ἐδίδοντο—ὅπως ὁμιλήσῃ περὶ διορισμοῦ αὐτοῦ εις θέσιν δημοσίαν ἀδιακόπως δὲ διυθύνετο γράμματα τῷ προέδρῳ ἐκφράζων τὴν συμπαθειαν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐριδι μεταξὺ ἐκείνου και τοῦ Γερουσιαστοῦ Κόνκλιν. Τὸ ἐξωτερικὸν αὐτοῦ οὕτω

περιγράφεται.—Εἶναι ἀνήσυχος και νευρικός ἐν ταῖς κινήσεσιν ἀδιακόπως χειρονομῶν ὅταν λαλῆ. Ἔχει ἐξογκωμένα τὰ μῆλα τῶν παρειῶν, τὰς δὲ παρειὰς βεβυθισμένας, μέτωπον ἐπικλινές, και λεπτὰς μελαίνας τρίχας. Ἔχει δὲ ἀνάστημα 5 ποδῶν και 5 δακτύλων.»

Ὁ «Κῆρυξ τῆς Νέας Ἰόρκης» ἀναγγέλλει ὧδε πως τὸν θάνατον τοῦ στρατηγού Γάρφειλδ.

«Ὁ πρόεδρος Ἰάκωβος Η. Γάρφειλδ ἀπέθανε. Ἐξέπνευσε τὴν ἑσπέραν τῆς 19 Σεπτεμβρίου τὰς ἑνδεκα παρὰ εἰκοσι πέντε λεπτά. Ὁ στρατηγὸς Σουαίν και ὁ ταγματάρχης Ρόκβελ εἰσῆλθον εις τὸν κοιτῶνα ὅπως ἐκτελέσωσι τὴν συνήθη φυλακὴν, προσδοκῶντες ἡσυχον νύκτα, ἀλλὰ τὰς δέκα παρὰ τέταρτον ὁ πρόεδρος αἴφνης ἔθηκε τὴν χεῖρά του ἐπὶ τῆς καρδίας και εἶπεν, «ὦ, ὁποῖος πόνος!» Ἐρωτηθεὶς ποῦ ἡσθάνετο τὸν πόνον, ὁ στρατηγὸς Γάρφειλδ ἀνέκραξε «ὦ! ὦ!» Ὁ Ρόκβελ ἔπιασε τὸν σφυγμὸν του, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸν εὕρῃ. Ὁ Δρ. Βλῆς και ὁ Δρ. Ἀγνίου ἐκλήθησαν ἀμέσως και ἅμα φθάντες ἀπεφώνησαν ὅτι ὁ πάσχων ἦν εις τὰ ἔσχατα. Ἡ κ. Γάρφειλδ και ἡ θυγάτηρ αὐτῆς εἰδοποιηθεῖσαι περὶ τοῦ λυπηροῦ γεγονότος ἦλθον εις τὸν κοιτῶνα μετὰ τῆς δεσποινίδος Ρόκβελ και ἄλλων φίλων. Ὁ πρόεδρος δὲν ἔδωκε περαιτέρω σημεῖον, περιελθὼν εις ἀναισθησίαν πλήρη ἕως τοῦ ἑνδεκα παρὰ εἰκοσιπέντε λεπτὰ ὁ Δρ. Βλῆς ἀνήγγειλεν ὅτι εἶχε τελειώσει. Ἡ κ. Γάρφειλδ ἔφερε τὸ φοδερὸν δυστύχημα καρτερικῶτατα. Ἡ εἰδήσις περὶ τοῦ θανάτου τοῦ προέδρου ταχέως διεδόθη καθ' ὅλην τὴν πολιτείαν, και ἐν ὀλίγοις τῆς ὥρας λεπτοῖς ὀλοκλήρος ἡ χώρα ἐγίνωσκε τὸ συμβάν. Οὕτω ἔκλεισε τὸ στάδιον τοῦ εἰκοστοῦ Προέδρου τῶν Ἡν. Πολιτειῶν, ὅστις διετέλεσεν εις τὸ ἀξίωμα διακοσίας ἡμέρας, ὀγδοήκοντα ἐκ τῶν ὁποίων διήλθε ἐν τῇ κλίῃ τῆς ἀγωνίας. Τὸ ἔθνος ἐστερηθῆ οὕτω διὰ δολοφονίας τοῦ ἐκλεκτοῦ αὐτοῦ ἀρχηγού, και ὁ ἀντιπρόεδρος ἀνέλαβε τὰς ἡνίας τῆς κυβερνήσεως».

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν τοῦ θανάτου τοῦ στρατηγού Γάρφειλδ ὁ ἀντιπρόεδρος Ἄρθορ, ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ Ἰωάννου Brady ὤμωσεν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ ἐν Νέα Ἰόρκῃ τὸν ἑξῆς ὅρκον: «Ὁρκίζομαι ὅτι θέλω πιστῶς πληρώσει τὸ ἀξίωμα τοῦ προέδρου τῶν Ἡν. Πολιτειῶν, και θέλω πράξει τὸ κατὰ δύναμιν ὅπως διατηρήσω, προστατεύσω και ὑπερασπίσω τὸ σύνταγμα τῶν Ἡν. Πολιτειῶν».

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα λέγεται ὅτι ὁ ἀποθανὼν πρόεδρος δὲν ἀφῆκε διαθήκην, και ὅτι διαρκούσης τῆς ἀσθενείας του εἶπεν ὅτι δὲν ἐπεθύμει νὰ συντάξῃ τοιαύτην, και ὅτι ἐπεθύμει ἵνα ἡ περιουσία του διανεμηθῆ κατὰ δικαίον τινὰ τρόπον μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του παρὰ τῶν δικαστηρίων τῆς χώ-

Η ΒΑΡΚΟΥΛΑ ΚΑΙ Τ' ΑΝΟΗΤΑ ΠΑΙΔΑΚΙΑ

Ένα πρωτ' δύο παιδάκια
Κατεβήκαν στ' άκρογιάλι
Νά μαζέψουν βοτσαλάκια,
Τό 'να τ' ώνομάζαν Γιάννη,
Τό δε άλλο Δημητράκη.
Είχον φέρει δε μαζύ των
Κ' έν ελαστικόν τοπάκι,
Τό έπαίζαν, τό εκτόπων...
Έξω 'κει στην άμμουδιά
Ήτο μιá βαρκούλα μόνη
Χωρίς νά 'χη ούτε κουπιά,
Ούτε τέλος και τριώνη.
Τήν έρρίψαν τά τρελλά
Μέσ' τή θάλασσα. Τά χάνουν...
Μπαίνουν μέσα και αυτά
Και δέν ξέρουν τί νά κάμουν.

Φεύγει, φεύγει... Πάει, πάει...
Ή βαρκούλα μακρυά,
Γιατ' αρχίζει νά φυσάη
Ό αέρας τά πανιά.
Τήν πηγαίνει όπου θέλει
Τήν κτυπά έδω και 'κει
Και λοξά, λοξά επιπλέει
Ό! τί θρήνοι, τί φωνή!

Τά παιδάκια κάμνουν ίσο
Ένα ξύλο για κουπιά,
Άλλ' άντι ν' αρχώνται πίσω
Έπηγαίνανε μπροστά.
Ό! τί φόβος! Προσπαθώνε...
Και φωνάζουν δυνατά
Πώς νά έλθουν 'πιθυμούνε
Έξω, έξω, 'στη ξηρά.

Τέλος πάντων μ' άφοβία
Μ' άγωνία φοβερά
Βγήκανε κατ' εύτυχία
Έξω 'κει εις τήν ξηρά.
Τήν βαρκούλα έξω βγαίνουν
Και καλώς τοποθετούν
Και 'στο σπῆτι των πηγαίνουν
Τούς 'μιλούνε... Δέν μιλούν...

Οί γονείς των 'π ότι είχον
Μάθ' αύτήν τήν ιστορίαν
Με τήν σθεναράν φωνή των
Έρωτώσι μ' άπορίαν
Τά παιδιά των πού 'σαν
Διατί άνευ άδείας
Έβγυαν; Και 'κείνα είπαν
Όλα 'κει μετ' άληθείας.

Οί γονείς των τότε αρχίζουν
Δυνατά μὲν νά τά δέρουν

Κείνα όμως κοκκινίζουν
Λέγουν πώς δέν ξαναφεύγουν,
Άν δέν είπωσ' οί γονείς
Ούτε βῆμ' από τό σπῆτι
Ότι θά 'ναι 'πιμελείς
Κι' ότι δέν θά 'ν' άγροίκοι.

Νά προσέχετε παιδάκια
Νά ακούτε τούς γονείς σας
Και μη παίζετε παιγνιδάκια
Όλ' άνόητα πολλοί σας
Ήπακούετ' εις τή Πέμπτη
Έντολήν του Δεκαλόγου
Ήτις μόνον αποβλέπει
Τούς γονείς ήμών καθόλου.

(Παιραϊεύς).

Γ. Ι. ΘΕΟΦΙΔΟΣ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

* * * Η Κεντρική Έπιτροπή τής παγκοσμίου Ίσραηλιτικής Ένώσεως έστειλεν έγκύκλιον εις τας Ίουδαϊκάς συναγωγάς έν Ρωσία βοαι ύπέστησαν διωγμόν, αναφέρουσα ότι είναι έτοιμος νά βοηθήσῃ τήν μετανάστευσιν αύτῶν εις Αμερικήν. Οί μετανάσται πρέπει νά έχωσι 13—35 έτων ηλικίαν, νά ηναι υγιείς και φιλόπονοι τεχνίται. Η Ένωσις θέλει πληρώσει τά έξοδα του ταξειδίου — 250 φρ. διά τούς ένήλικας και 150 διά τούς παίδας μέχρι τής Νέας Υόρκης ή άλλην πόλιν των Ην. Πολιτειών. Όταν άπαξ φθάσωσιν εις Αμερικήν, οί νεήλυδες θέλουσι λαμβάνει και άλλην βοήθειαν. Περί τά 140 στρέμματα γῆς θέλουσι χορηγηθῆ εις έκάστην οικογένειαν.

* * * Ο δήμαρχος του Λονδίνου έλαβεν έσχάτως ποσόν θηραμάτων και ίχθύων πετηγόντων έκ του Σίδνεϋ τής Αυστραλίας έν άρίστη καταστάσει.

* * * Ο μεγαλήτερος κρατήρ έν τῷ κόσμῳ είναι ο τουθρουσ Άσω έν Κιουσίω, τῇ μεσημβρινωτέρῳ νήσῳ τής Ιαπωνίας. Έχει πλάτος 10—15 μιλίων, κατοικείται δε υπό 15,000 ανθρώπων.

* * * Έταιρία καλουμένη τῆς αὐτεκμηδενίσεως συνέστη έν Ιαπωνίᾳ εξ ευγενῶν δυσηρεστημένων κατά τῆς κυβερνήσεως. Τά μέλη τῆς εταιρίας ταύτης είσιν ύπόχρεα νά μη κατέχωσιν ιδιαίτερον κεφάλαιον, εις οὐδέν δε νά αποβλέπωσιν ή εις τόν δεξιόν αύτῶν βραχίονα οστις νά στηρίξη και προσπίξη αύτούς, πρέπει δε νά συνεδριάξωσι καθ' έκάστην διαρκούντος του έτους, σκοπός δε αύτῶν είναι νά λέγωσιν ότι αν βούλωνται, νά τρώγωσι και πίνωσιν δε, θέλουσι, νά κοιμῶνται όταν έχωσι τήν πρὸς ύπνον διάθεσιν, και νά μη φροντίζωσι περι οὐδενός το ὅποιον δέν άφάρῃ εις αύτούς προσωπικῶς.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΑΓΓΕΛΙΑ

ΒΑΦΗ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ. — Νεώτατον είδος Άμερικανικής ΒΑΦΗΣ έκομίσθη κατ' ευθείαν εξ Άμερικῆς και πωλείται χονδρικῶς και λιανικῶς εις τό κατά τήν ὁδόν Βουλῆς αριθ. 29 Τυπογραφείον τῆς «Αθηναίδος».

Άνευ τῆς διά ψῆκτρας προστριβῆς (χωρίς βούρτσισμα) και δι' απλής έπαλείψεως με σπόγγον έν έκάστῳ δοχείῳ περιεχόμενον, ΑΥΤΟΣΤΙΓΜΕΙ τά υποδήματα στιλβῶνται. Τιμή έκάστης φιάλης λεπτά 80.